בס"ד

על סדר היום • 94

חמ"דת

ימים אותו קראת (תפילת שחרית של שבת)

24
שבט תש"ע
ינואר 2010

משרד החינוך
מינהל חברה ונוער

משרד החינוך • מינהל חברה ונוער • יחידת חמ"ד • מינהל החינוך הדתי

למנהלים, למאנכים, למורים, למדריכים,

מסופר על אחד מראשי ישיבת וולוז'ין הידועה, שהיה מפורסם ביראתו וחשש פן יעשה דבר שלא כהוגן ותלמידיו לא יעזו להעיר לו. על כן החליט, כי פעם בשנה, בפורים, יתפטר מתפקידו ותלמידי הישיבה ימנו להם "רב פורים" שתהיה לו הרשות באותו יום לבקר את מעשי הרב והמשגיחים.

אירע המעשה, שרב פורים שנבחר בטקס מיוחד, שתה "עד דלא ידע" ותוך אמירת מילתא דבדיחותא פגע בכבוד הרב – ראש הישיבה. למחרת, כשסר יינו, הלך לבקש סליחת רבו והתנצל על כך שפגע בו בעת שכרותו וביקש שלא יחשוד בו שגם בשעת פיכחותו יש בליבו עליו. ענה הרב: "מחול לך, מחול לך" אולם מיד הוסיף בהלצה: "מה שאצל הפיכח על ריאתו , אצל השיכור על לשונו".

לאחר אירועי חודש אדר, ובהם הכתרת רב/רבנית פורים בבתי ספר רבים, בישיבות ובאולפנות, חשים מנהלים, מורים ולעתים אף תלמידים תחושת החמצה ואי נחת מהאירועים ומתוצאותיהם. למרבה הצער ולמרות התחושות הבלתי נעימות, חוזרים אירועים אלה במתכונתם זו מידי שנה, ושוב ושוב מגיעים לאותן תוצאות מאכזבות ולעתים בלתי רצויות.

מה יכול לקדם אירועי פורים מוצלחים? מה ניתן לעשות כדי לחולל שינוי? מי יקבע הצלחה מהי?

מתברר כי שינוי הופך להיות יעד מעשי כאשר מפנימים את הנחיצות שבו. פעמים הבדל קטן בנתוני הפתיחה והיכולת להביט בתוצאות מנקודת ראות חדשה עשויים להוביל לשינוי המיוחל, לשמחה ולשביעות רצון כל הנוגעים בדבר, תלמידים וצוות חינוכי כאחד.

תרבות ארגונית של מוסד חינוכי, הרואה בתוכניות הפורים חלק אינטגראלי מהתהליכים החינוכיים-חברתיים של המוסד, עשויה להניב תוצאות רצויות.

כמו לכל תוכנית חינוכית כך גם במקרה זה יש להציב מטרות ויעדים, לקבוע שלבים של הערכות מצב וכלים למבחן התוצאות. רצוי כי בתהליך זה יהיו שותפים ההנהלה, הצוות החינוכי, התלמידים (מועצת תלמידים, מנהיגות צעירה) וההורים, אשר יבררו ויחדדו יחדיו את תוכני האירוע על כל פרטיו ואת מידת התאמתם לערכי בית הספר בפן הדתי, החברתי והקהילתי.

חשוב לקבוע תהליכי הערכה ומשוב, כדי לבדוק אם אירועי הפורים, בדיעבד, מהווים בבואה ראויה ל"אני מאמין" החינוכי של המוסד.

אמרו חז"ל: "משנכנס אדר מרבין בשמחה..."(תענית כ"ט). למעשה, חודש זה אינו אלא אוצר גנוז של שמחה ויום טוב בשביל ישראל. כלומר, חודש אדר מסוגל לשמחה וזאת מכוח קבלת תורה, מאהבה ומרצון ובשמחת לבב (עפ"י ספר "התודעה").

"שלא נצטווינו על שמחה של הוללות ושל שטות אלא בשמחה של תענוג שיגיע מתוכה לאהבת ה' יתברך והודאה על הניסים שעשה לנו" (עפ"י המאירי).

יהי רצון שימי הפורים בכל מוסדות החינוך הדתיים יהיו לימים של גאוות המוסד לצוות, לתלמידים ולהורים.

מיכל דה-האן
מנהלת יחידת החמ"ד
מינהל חברה ונוער

כתיבה ועריכה: מיכל דה-האן, אפרת עמנואל, עדי צביאלי, שרה שיבר
עריכה לשונית: אמנון ששון / הפקה: כרמלה אפטקר, עמליה לואין
לתגובות: hemdat@education.gov.il

עיצוב: סטודיו "שחר שושנה" מקבוצת "סקורפיו 88"
הוצאה לאור: גף הפרסומים, משרד החינוך / www.education.gov.il

עשה לך רב פורים

מטרות

1. להביא למודעות המשתתפים כי אירועי הפורים מהווים בבואה ל"אני מאמין" החינוכי של בית הספר ואינם עומדים בפני עצמם.
2. לברר עם המשתתפים דרכים לשינוי ולשיפור אירועי פורים במוסדות החינוך מבחינה חינוכית וערכית.
3. להביא למודעות המשתתפים כי לאירועי פורים במוסדות החינוך יש השפעה על תחומים שונים ועל מעגלי שותפות רחבים, לטוב ולמוטב.

עזרים

- נספח מס' 1: "מצטערים וכותבים" – מכתבי ביקורת (א' – ד').
- נספח מס' 2: "שמחים וכותבים " – מכתבי עידוד (ה' – ו').
- נספח מס' 3: "ערכים בכיף" – דף משימה קבוצתית כמספר הקבוצות.

מהלך ההפעלה

שלב א' – זוגי

א זוגי

המנחה יחלק את המשתתפים לזוגות וייתן לכל זוג שני מכתבים שונים.

מכתב ראשון – נספח מס' 1, אחד מתוך ארבעה מכתבי ביקורת (שכן, אמא של תלמידה, אב בית, בוגרת).

מכתב שני – נספח מס' 2, אחד מתוך שני מכתבי עידוד (מורה ותלמידה).

הזוגות יקראו את המכתבים ויבצעו את המשימות המצורפות.

שלב ב' – קבוצתי

ב קבוצתי

המנחה יחלק את המשתתפים לקבוצות בנות 6–8 משתתפים. כל קבוצה תורכב מ3–4 זוגות שיש בידיהם מכתבים שונים .

הקבוצה תקבל דף משימה קבוצתית.

שלב ג' – במליאה

ג במליאה

כל קבוצה תציג את תוצרי עבודתה בפני המליאה.

שאלות לדיון:

1. בעקבות מכתבי הביקורת והעידוד שקיבלתם, כיצד אתם רואים את אירועי הפורים שתוארו מבחינה ערכית – חינוכית – דתית? העלו נקודות חוזק ונקודות לחיזוק.
2. לאור הנקודות הנ"ל, מה התחדש לכם על אירועי הפורים בבית ספרנו?

המנחה יקרא באוזני המשתתפים את הסיפור הבא:

מסופר על אחד מראשי ישיבת וולוז'ין הידועה, שהיה מפורסם ביראתו וחשש פן יעשה דבר שלא כהוגן ותלמידיו לא יעזו להעיר לו. על כן החליט, כי פעם בשנה, בפורים, יתפטר מתפקידו ותלמידי הישיבה ימנו להם "רב פורים" שתהיה לו הרשות באותו יום לבקר את מעשי הרב והמשגיחים.

אירע המעשה, שרב פורים שנבחר בטקס מיוחד, שתה "עד דלא ידע" ותוך אמירת מילתא דבדיחותא פגע בכבוד הרב – ראש הישיבה. למחרת, כשסר יינו, הלך לבקש סליחת רבו והתנצל על כך שפגע בו בעת שכרותו וביקש שלא יחשוד בו שגם בשעת פיכחותו יש בליבו עליו. ענה הרב: "מחול לך, מחול לך" אולם מיד הוסיף בהלצה: "מה שאצל הפיכח על ריאתו , אצל השיכור על לשונו".

3. מהן התובנות העולות מסיפור זה בנוגע ליחס המורים לאירועי פורים ובכלל?
4. האם תובנות אלו רלוונטיות לאירועי הפורים בבית ספרנו?
5. מה הייתם רוצים לשנות במסגרת אירועי פורים בבית הספר בעקבות סיפור זה?
6. "סוף מעשה בהכנה תחילה..." – כיצד הכנה טובה יכולה לשדרג ולהעצים את אירועי פורים בפן החינוכי-ערכי-דתי ולהביא לתוצאות ראויות?

הערה למנחה:

בשלב זה של הדיון רצוי להיעזר בנקודות שאותן סימנו המשתתפים על הצירים שבדף המשימה הקבוצתית.

נספח מס' 1 - מצטערים וכותבים

מכתב א'

לכל המורים והתלמידים

י"ז באדר

הלכלוך,
הדבק שיָבֵש על הרצפה באולם ספורט,
בקבוקי הגואש שמתגלגלים בכל פינה,
מכחולים לא שטופים,
סלוטייפ דבוק בכל מקום,
השעות המאוחרות בלילה
שאני צריך לבוא לנעול,
המוזיקה הרעשנית,
הטלפונים של השכנים כי מפריעים להם,
האור שדולק כל הלילה כי שוכחים לכבות,
המחשבים שנשארים דולקים,
שאריות האוכל והחטיפים שמטנפים,
אלה החוויות שלי מחודש אדר...
אני מקווה שאתם לפחות נהניתם...

מאוכזב, אב הבית

שאלות לעיון:

1. מה הרגשת בעת קריאת המכתב?
2. מה תשיב לכותב מכתב זה?

שתף את בן זוגך בתוכן המכתב שקראת ובמחשבות שעלו בעקבותיו.

מכתב ב'

לכבוד

מנהל בית הספר

הנדון: ההכתרה של בנות כיתה י"ב

בראש חודש אדר זכיתי ללוות את בתי לערב ה"הכתרה" שהתקיים באולפנה כמקובל זה שנים. התרגשותי הייתה רבה. מלווה אני כחודש ימים את בתי וחברותיה בפעילותן לקראת ערב זה, קשובה להתלבטויות, שמחה על ההתלהבות, מברכת על ההזדמנות, ובעיקר נרגשת מן המחשבה כי הנה מגיעה לסיום תקופה ארוכה של שש שנים ובזה הערב יועלו פירות השקעתכם – השקעתנו בשיא תפארתן.

מהיכרותי איתך, המנהל, ועם הצוות החינוכי, אני יודעת שלא חסכתם מאמצים בחינוך הבנות, על מנת להיטיב את דרכן, ובלשונכם: ללמדן תורה עם דרך ארץ. לתומי חשבתי כי דרך חינוכית זו שהצבתם כמטרה, והיא שגורה במשנתכם החינוכית, תבוא לידי ביטוי במלוא הדרה בערב חשוב זה, ערב ה"הכתרה".

אינני יודעת כיצד קרה הדבר, ואם מסורת זו, אז אני מצרה על כך מאוד. יש לזכור כי בערב זה הושקעו עשרות אלפי שקלים, זמן רב ויקר, מיטב הכישרונות מחשבה יצירתית, שלא לדבר על ביטול ימי לימודים (מיילא לימודי חול, אך מה לגבי ביטול תורה? מה לגבי תלמידי הכיתות הגבוהות הניגשים לבגרות?) ועוד ועוד ... והוא הפך לערב "ירידות", "עקיצות", "צחוקים" על המורים והמחנכים וביניהם אתה. האם זה המסר שיש לתלמידותיכם – בנותינו להעביר במלאת שש שנים ללימודיהן? האם זה ההומור היחיד שיכלו למצוא על מנת לעשות את הערב מעניין, מרהיב ומשעשע? האם בזו הדרך תבוא לידי ביטוי השמחה על מנת לקיים את "משנכנס אדר מרבין בשמחה"?

יש מי שיאמרו כי זו דרכם של בני הנוער, והמורים מבינים זאת, וכלל אינם מתרגשים או נעלבים. אך אני סוברת כי בד"כ אצל הצוחק אולי מדובר ב'צחוק', אבל מי שמדברים עליו איננו סבור כך, גם אם איננו מוחה. אף אם המורה הנפגע מנסה להתעלם ולמחול הרי שפעמים רבות הוא לכל הפחות מצטער ויש בכך איסור תורה של אונאת דברים, ועל כך כתב ה'סטייפלר: "צריך לדעת כי עוון גדול וחטא נורא לצער אדם מישראל אפילו צער קל בדיבור בעלמא, והוא לאו מפורש בתורה"('קריינא דאגרתא', א', נ"ז). אצל מורה הדבר חמור אף יותר, כיוון שמעבר לצער יש כאן כפיות טובה, שהרי ברוב המקרים מוסר הוא את נשמתו בהוראה ובחינוך. גם אם יש תקלות, הרי שהפגיעה הופכת להיות בעלת עוצמה הרבה יותר גדולה, כי היא מגיעה מהתלמידים שבהם השקיע.

לא כך רציתי שתחגוג בתי עם חברותיה את שמחת הפורים וההכתרה. כמוני, גם אמהות נוספות נעו באי נעימות על כיסאן במבוכה ובאכזבה גדולה. תמהה אני כיצד הצוות החינוכי אישר להעלות הצגה אשר תוכנה רובו ככולו חיקוי והעצמת חולשותיהם של אחרים.

בתקווה כי דבריי יובילו לחשיבה ולשינוי בשנים הבאות, אם לא בעבורי ובעבור בתי, אז בשביל המתחנכות אחרינו.

בברכה

ח' אמא של י'

כיתה י"ב

שאלות לעיון:

1. מה הרגשת בעת קריאת המכתב?
2. מה תשיב לכותב מכתב זה?

שתף את בן זוגך בתוכן המכתב שקראת ובמחשבות שעלו בעקבותיו.

מכתב ג'

לכבוד

מנהל בית הספר

הנדון: אירועי פורים בישיבה

שמי רון ואני גר בשכנות לישיבה אשר אתה עומד בראשה. בשורות הבאות אתאר בפניך את שראו עיניי בשבוע שעבר בחצר בית ספרכם.

בשעה עשר בבוקר לערך, כאשר שהו כולם בהפסקה, חג מסוק מעל חצר בית הספר דקות ארוכות. התלמידים, שהיו נראים מופתעים בדיוק כמוני, התרכזו בחצר הגדולה ונשאו עיניהם לחזות במתרחש. כשהחצר התמלאה, והיה נדמה כי מבנה בית הספר ריק מאחרון תלמידיו ועובדיו, נחת המסוק באמצע המגרש. מן המסוק המפואר ירד נער צעיר, רעול פנים, אוחז נשק בידו וצועק קטעי דברים בלתי מובנים. הצעקות והדיווחים שעברו כרחש בין הנוכחים בחצר טענו, שלחסל את ראש הישיבה הוא בא... שירי הפורים שהחלו לבקוע ממערכת הכריזה של בית הספר היוו את "צפירת ההרגעה".

נדמה, כי השורות לעיל, נלקחו מתסריט לסרט מתח או מפרי דמיונו של סופר משובח, אך לצערי הן מתארות מציאות שאני במו עיניי ראיתי בחצר בית ספרכם, חצר הישיבה.

אינני אדם דתי ואינני מכיר את האירוע שבחרתם לחגוג, אך אין זה ממין העניין, כי אם מספר נקודות המטרידות אותי, כמי שמביט מן הצד.

א. מדוע צריך להנחית בחצר בית הספר מסוק כאירוע חברתי בפני עצמו? האם חינכתם את תלמידיכם בכל הכלים המצויים במערכת החינוך, ועל מנת שתוכלו לחדש לא נותר בידכם אלא להביא מסוק?

ב. האם סף הריגוש של תלמידי ישראל ובכללם תלמידיך הוא כזה, שאם רוצים להפתיע אותם ואולי אף להלחיץ, יש להביא מסוק ולהוריד ממנו נער רעול פנים דמוי מחבל?

ג. נניח שתלמידיכם הבינו שלא מדובר חלילה באירוע חבלני אלא באירוע בית ספרי מקובל ואולי אף נהוג זה שנים, מה בדבר השכנים? הסובבים? מראית העין של מי שאינו שותף לחגיגותיכם? האם הגענו למצב בו כל אחד חושב רק על עצמו ואילו מי שרחוק ממך ואפילו במעט (כמוני, המתגורר בשכנות) לא חשוב ולא רלוונטי?! רגעי האימה, הפחד והרעד שחוויתי במהלך האירוע הנ"ל לא יישכחו ממני עוד שנים רבות.

ד. נקודה אחרונה, שאולי איננה מענייני אבל אני מרגיש חובה להגיד זאת. מסוק הפאר שנחת במגרש בית ספרכם עולה כסף רב. רב מדי. אינני חושב שבית ספר, כחלק ממערכת החינוך במדינת ישראל יכול להרשות לעצמו לבזבז כל כך הרבה ממון על אירוע שכזה גם אם הוא אירוע מכונן ביהדות או בישיבה. גם אם לכאורה זה לא מאותו הסל של הכסף לטיולים או של שכר הלימוד או של כל דבר אחר, הדעת איננה סובלת בזבוז שכזה, שיהיה מקורו מהיכן שיהיה.

אני חש הערכה גדולה לך ולתלמידיך, אך נדמה כי הפעם נחצו גבולות.

השכן רון

שאלות לעיון:

1. מה הרגשת בעת קריאת המכתב?
2. מה תשיב לכותב מכתב זה?

שתף את בן זוגך בתוכן המכתב שקראת ובמחשבות שעלו בעקבותיו.

מכתב ג'

לכבוד מ', רכזת החינוך החברתי–קהילתי

שלום רב,

עברו מספר שנים מאז שסיימתי את לימודי באולפנה. אולי לא תזכרי אותי, תלמידה מן המניין, אבל אני לא שכחתי, לא את האולפנה, לא את צוות המורים ובמיוחד לא את חג הפורים וטקס ההכתרה.

מדי שנה, משנכנס אדר... אני חשה צביטה בלב והזיכרון הבלתי נעים שב ומציף אותי. התסכול, העלבון והכעס. מאוד רציתי להיות שותפה. ניסיתי להשתלב בתהליכי ההכנה בכתיבה, בעיצוב, במשחק ובריקוד, אך כל הזמן נדחקתי אל שולי העשייה החברתית. הבנות שהובילו את התהליך מנעו ממני ליטול חלק משמעותי וטענו מולי כי הרעיונות שלי "דוסיים" מדי וההצעות שלי "צנועות" מדי ובקיצור כל מהותי "חנונית" ובלתי מתאימה לרוח החג. חשוב לי לציין שעד פורים נחשבתי לנערה מקובלת וחברותית בשכבה.

לא רציתי להוציא את עצמי מן הכלל וזרמתי עם הרוח הכללית. בלבי קיננה תקווה שאולי מי מן המורות תכוון, תגביל או אפילו תאסור. אולם דבר לא אירע והבנות המובילות זכו ליד חופשית. מבחן התוצאה (ערב ההכתרה) היה בלתי נסבל הן מבחינת הרמה הירודה והן מבחינת גבולות הצניעות שנרמסו ברגל גסה. אולם החמור מכל היה לא מבחן התוצאה כי אם התהליך. לאורך כל תקופת ההכנות הופעלה כלפי וכלפי חברות "חנוניות" נוספות אלימות סמויה. איומים שמנעו מממני לדווח לצוות, ולחצים שגרמו לי "לזרום" עם מופע שהתנגדתי לו בכל נפשי.

התלבטתי רבות בטרם ניגשתי לכתיבת המכתב, אך הידיעה כי תלמידות נוספות חשות כמוני הביאה אותי להחלטה לכתוב לך כדי לחשוף בפנייך היבט זה של ההכתרה. אני מקווה כי מכתב זה יוביל לבדיקה ולמעורבות משמעותית יותר של הצוות בהכנות לקראת פורים.

בכבוד רב ובידידות

ר', בוגרת האולפנה

שאלות לעיון:

1. מה הרגשת בעת קריאת המכתב?
2. מה תשיב לכותבת מכתב זה?

שתף את בן זוגך בתוכן המכתב שקראת ובמחשבות שעלו בעקבותיו.

מכתב ה'

לצוות המורים,

שלום רב

הנדון: אירועי חודש אדר בבית ספרנו

כמחנך בבית הספר ברצוני להעלות בפניכם הרהורים לקראת חודש אדר הבעל"ט ועמו חג הפורים. רבים מאיתנו רואים בימים אלו אִיוּם. לכאורה התלמידים שולטים, הם הקובעים את סדר היום החברתי ולפעמים גם הלימודי, ועלינו לציית לחוקיהם (המשונים!) ולהתמודד עם הבלגן השולט בבית הספר. כל זאת תוך לקיחת אחריות, שהרי בסופו של יום האחריות תונח אך ורק על כתפינו, לטוב ולרע. ההתמודדות עם הכוחות והמרץ שיש בבני הנעורים אינה פשוטה אך אין אנו בני חורין להיבטל ממנה.

ברצוני להאיר כמה נקודות על מנת לחזק ולעודד לשיתוף פעולה עם התלמידים במהלך חגיגות חודש אדר בבית ספרנו.

- בית הספר הוא חממה בה צריכות להיראות חוויות רוחניות. כאן ילמדו תלמידינו כיצד לחוות את אירועי מעגל השנה היהודי ואת רגעי השמחה והעצב בחיי המשפחה היהודית.
- עלינו כמחנכים להבין את הרצון העז של תלמידינו לשינוי באווירה ולחוויות מסוג שונה. אל לנו להירתע מרצון זה ולראותו כאִיום, אדרבא, עלינו למנף את הכוחות הללו לכיוונים חיוביים.
- במשך השנה הפעילות החברתית מאורגנת ברובה על ידי הצוות. "אדר", לעומת זאת, הוא הזדמנות נפלאה להפקיד פעילות זו בידי התלמידים תוך כדי שיתוף פעולה והכוונה, דבר שיניב רווחים רבים.
- בחודש זה תוך כדי חשיבה משותפת, סיעור מוחות, חידוד של הערכים החינוכיים והחברתיים במוסד, התלמידים זוכים להכיר את הצוות המלמד "חומר" מזווית ראייה אחרת, וכך נוצר קשר אמיתי ועמוק עם התלמידים, שקשה להגיע אליו בשיעור רגיל בכיתה. ובנוסף – תחושת היצירה והשיוך של התלמידים לפעילות, גורמת להם סיפוק רב ומביאה להסתכלות חיובית על המוסד, שיוצרת אצלם נכונות לקבל מהצוות החינוכי.
- תלמידים שלא באים לידי ביטוי בתחומי הלמידה מוצאים את עצמם במרכז העשייה, ולומדים להכיר את כוחותיהם החיוביים בתחומים אחרים.
- הרמב"ם לימדנו כי שמחה שלמה היא שמחה שבה משמחים גם אחרים (הלכות יו"ט פרק ו'). כל מוסד נמצא ביישוב, בעיר או בקהילה. חודש אדר הוא הזדמנות ליצירת קשר של תרומה לקהילה, על ידי פרויקטים של חסד, להם אפשר לרתום שכבה או מוסד שלם.

תקווה אני כי הארות אלה יהוו עבורנו נקודות אור ויהפכו מהלכה למעשה.

א' כהן, מחנך כיתה י'

שאלות לעיון:

1. מה הרגשת בעת קריאת המכתב?
2. מה תשיב לכותב מכתב זה?

שתף את בן זוגך בתוכן המכתב שקראת ובמחשבות שעלו בעקבותיו.

נספח מס' 2 - חוגגים וכותבים

מכתב ו'

שלום לכל מי שקורא, אני חייבת לספר לכם על משהו שקרה לי וממש שינה את החיים שלי. אני בשישית ונכנסנו לעניין הזה של פורים בבית הספר, שוק פורים, להפוך את כל בית הספר עם תפאורה...אתם יודעים... בהתחלה כשהמחנכות דיברו איתנו על זה, וידעתי שזה מתקרב כי זו מסורת, ממש היה לי רע מזה... עד שהחלטתי להיות אדישה ולחכות שזה פשוט יעבור.

למה? כי אני לא כל כך מקובלת, ותמיד יש את אלה שמשתלטות וחושבות שרק מה שהן אומרות – זה מה שיהיה. ובד"כ המשתלטות הן התלמידות החכמות והמוכשרות של השכבה... מה לי ולזה?! אני מהביישניות, וגם לא תלמידה גאונה, אז גם אם אני רוצה להשתתף, מי יספור אותי בכלל... ובאמת בהתחלה כך היה. בכל פעם שאמרו שהולכים "לעבוד על פורים", התחמקתי ומצאתי עיסוקים אחרים... עד שהמחנכת שלי תפסה אותי, ועשתה לי שיחה על זה שמאוד חשוב שכולן ייקחו חלק... וחבל לה לראות אותי ככה בצד...ושבטוח שיש דברים שאני יכולה לתרום בהם... אני לא אלאה אתכם אבל היא הכריחה אותי להצטרף לאחת הוועדות. לא הייתה לי ברירה והצטרפתי לוועדת 'קישוט ותפאורה'. אני קצת יודעת לצייר...פעם גם הייתי בחוג של ציורי קומיקס... אז הלכתי. בפגישה הראשונה שהייתי, כמו שתיארתי לעצמי, לא שמו עלי... אבל בסוף אמרתי, שאני לוקחת על עצמי להכין את הגלופה לסווצ'ר השכבתי. לפגישה הבאה הבאתי את הציור לגלופה ואתם לא מאמינים, הייתי בשוק, כולן קפצו עלי, חיבקו אותי..."איזה מהמם", "למה לא אמרת שאת כזו מוכשרת", "איפה התחבאת עד היום"...מאותו רגע לא עשו דבר בלי להתייעץ איתי, בתפאורה של כל בית הספר, בהזמנות, בכרטיסים...נהייתי עסוקה ונשאבתי לאירועי פורים כמו שלא דמיינתי שיקרה לי בחיים.

אז כמו שכתבתי בהתחלה, זה שינה את חיי. אני מקווה שזה יימשך גם אחרי פורים, אבל גם אם לא אני ממש נהניתי, ושמחתי ופרגנו לי מאוד...אה...גם המורים החמיאו לי חבל"ז... בקיצור, כמו שאומרים: חבל שלא כל יום פורים.

שלכם, ג'

שאלות לעיון:

1. מה הרגשת בעת קריאת המכתב?
2. מה תשיב לכותבת מכתב זה?

שתף את בן זוגך בתוכן המכתב שקראת ובמחשבות שעלו בעקבותיו.

נספח מס' 3 - ערכים בכיף

דף משימה קבוצתית

1. עם אילו רעיונות שעלו מן המכתבים אינכם מסכימים? נמקו.
2. עם אילו רעיונות שעלו מן המכתבים הינכם מסכימים והם עשויים לשדרג את אירועי הפורים בבית הספר מבחינה חינוכית–ערכית?

   נסחו בכתב הצעות המקובלות על כל חברי הקבוצה.
3. לאור התובנות שעלו מן המכתבים השונים, סמנו על גבי הצירים נקודה המציינת את המיקום שעל פיו נכון וראוי, לדעתכם, לפעול לקראת אירועי פורים בבית הספר.

עצמאות	סמכות
כיף	ערכים
חופש	גבולות